

השותפים

מו-א

המודר חנאה מصحابיו, ויש לו למדיר מרוחץ ובית הבד מושברין בעיר [שהמרוחץ ובית הבד מושברין לאדם אחר], אם יש לו למדיר בבחן תפירת יד — אמור המודר להשתמש בהם.

אבל אם אין לו בבחן תפירת יד — מותר⁽⁴⁾.
ובגמרא יתבאר מהי תפista יד.

האומר לחבירו: "קונם לביתך שאני נכנס"
[כלומר, ביתך יהיה אסור עלי בكونם אם אקחני],

וכן האומר לחבירו: "קונם שדר שאני לוקח"
[כלומר, שדר יהיה אסור עלי בكونם אם אקחני].

אם מת בעל הבית או השדה, או שemberו⁽⁵⁾
לאדם אחר — מותר בהם המודר.

והטעם, משום שהרי אמר לשון "ביתך"
ו"שדר", דהינו דוקא כשם שלו, אבל אם מכrown או הורישם, הרי כבר אינם שלו, ולכם מותר בהם.

4. וכותב הרשב"א, דהינו דוקא היכא שכשחדריו היו כבר המרוחץ ובית הבד מושברין לאחר. אבל אם השכرين לאחר מכך — אסורים. דאף על גב דאמרין בסיפה של המשנה שהאסור על עצמו דבר של חבריו, אם מת אותו אדם או שמכר את הדבר לחברו — מותר בו, הינו דוקא במכר, אבל בשכירות — אסור.

5. והוא הדין אם נתנו לאחר, אלא שכא משמעו לנ' תנאי דמתניתין, שדוקא אם מכrown לאחר — מותר, אבל אם מכר לו מודר עצמו — אסור. ר"ן

לו לשותפו: לתוך שלי אני נכנס, ואני נכנס לתוך שלך.

וחילק זה של המשנה אינו חידוש, בין לרבען ובין לרבי אליעזר בן יעקב, שהרי מי נפקא מינה אם הדירו שניהם הנהה זה מזה, או שאסר רק אחד על חבריו? אלא שנקט התנא דין זה ממשום הסיפה דלהלן:

ובכהאי גוונא כופין את הנודר למכור את חלקו. שכיוון שהוא אסור והשני מותר, חוששין שהמודר יתקנא בחבירו, ויבוא אף הוא להשתמש בחצר. ולכן, כדי שלא יכשל, כופין את המודר למכור את חלקו, ואז יהיה המודר מותר בכל החצר.

היה אחד מן השוק מודר באחד מהתם [מאחד מהשותפים] הנהה, לא יכנס אותו אדם לחצר. שהרי אם יכול לעכב על חבריו, כל שכן יכול לעכב על אחד מהשוק!

רב אליעזר בן יעקב אומר: אף במקורה כזה,
יכול אותו אדם לומר לו למדיר: לתוך חלקו
של חברך אני נכנס, ואני נכנס לתוך
שלך⁽³⁾.

משל עצמו, ולא مثل חבריו, כיון שאין השני יכול לעכב עליו! ועיין שהאריך.

3. וכותב הרשב"א, דהינו דוקא אם נכנס לצורך השותף, בין שהוא צריך לשותף, ובין שהשותף צריך לו, לפי שהחצר קנייה להם ולכל מי צריך להם. אבל ודאי שאסור לו ליכנס לחצר לצורך עצמו שדוקא לצרכיהם הקנו את החצר זה לזה, אבל לא הקנו לכל העולם! אבל הרואה כתוב, דברכל ענן שי. וכותב הר"ן דלא נראו דבריו.